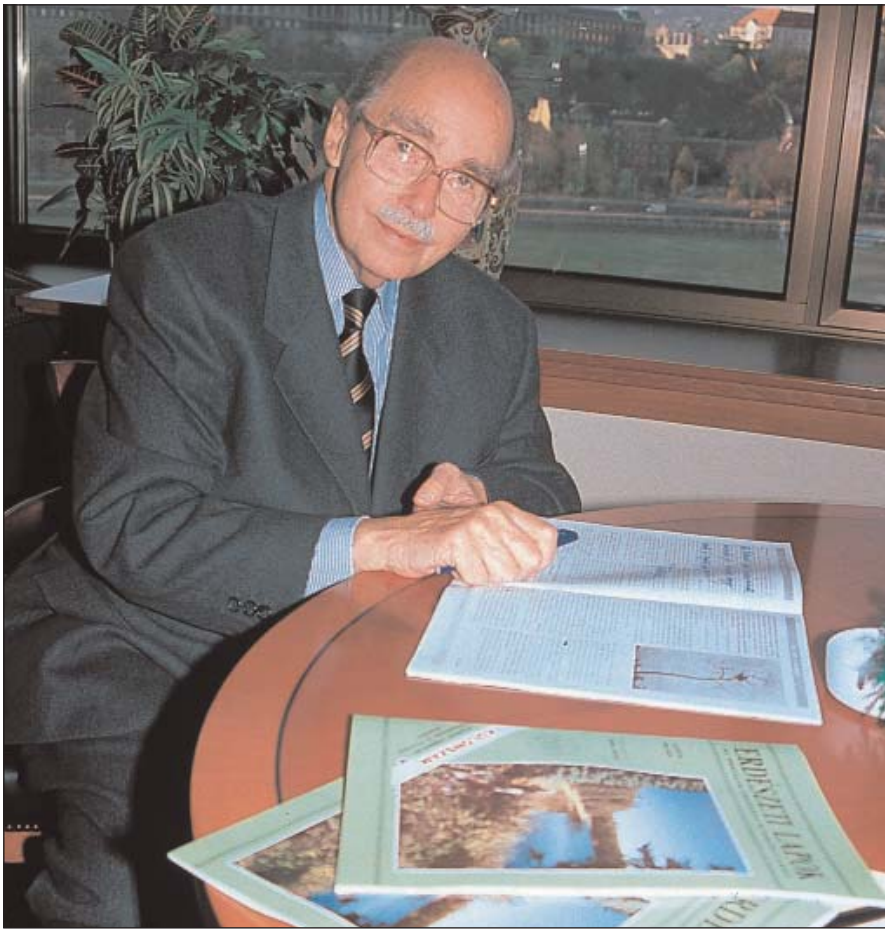

Habsburg Ottó soha nem látott fel- lendülést jósol a magyar erdészetnek

Egyik betilapunkban megjelent írásra búta fel a figyelmemet Somnend Imre, mely azt tudatja az olvasóval, hogy Habsburg Ottó és húga, Etelka a Leuveni Katolikus Egyetemen szereztek doktorátusukat. Ottó disszertációjának tárgya „az osztrák parasztság örökösödési joga és a magyar Alföld fásítása” volt. A hírballatán telefoni ragadtam, és időt kértem egy interjúhoz. Az Intercontinental szálló batodik emeletén találkoztam az Európa Parlament volt képviselőjével, s a Páneurópai Unió jelenlegi elnökével.

A nyolcvanhetedik születésnapját ünneplő Habsburg Ottó fiatalos lendülettel fogadott. Sajnos mindjárt az első kérdésnél kiderült, hogy húga valóban a falukutatással foglalkozott, de ő csak tanácsaival segítette a tudományos értekezés megírását.

Így más vizekre eveztünk a beszélgetés folyamán. A Monarchia felbomlásával, mint közismert, a család mozgásterre beszűkült, és sokáig ő sem tevette magyar földre a lábát. Érdekességként emlí-

tette, hogy a családban húsz keresztnév volt, mert a családtagok nevét is „bebelezte” a felsorolásba.

– Minek köszönheti Elnök Úr a frissességét?

– Kérem szépen, mindig is optimista ember voltam. Pedig átéltem két világ-

háborút, figyelemmel kísérhettem a diktatúrák szerveződésének lélektanát és emberi tényezőit éppúgy, mint a magyar nép. De kérem, nem szabad mindig a rosszat látni. Sikeres nemzet vagyunk, és ezt tudatosítani kell magunkban, hogy a sokat emlegetett hungaropessimizmus végre eltűnjön a lelkekből. Mert gondoljunk csak bele. Itt élünk ezen a földön több, mint ezer éve. Körülöttünk szláv, német, latin nyelvtenger, és mégis megmaradtunk magyarnak. Pedig évszázadokon keresztül volt, hogy a hivatalos nyelv sem a magyar volt.

– A százötven éves török uralom alatt kevesebb török szó honosodott meg nyelvünkben, mint az elmúlt évtized alatt az angolból?

– Nemzettudatunkat kell erősíteni elsősorban az oktatásnál, s így a fiatalok körében.

– Elnök Úr! Nem mond ez ellent az európai integrációs céloknak?

– Nem. Kérem szépen, a csatlakozással egy időben minden belépő kényszerülni fog, nemzeti sajátosságainak érvényesítésével, annak megtartásával kell, hogy a közösségben éljen. Nem arról van szó, hogy a közös Európa azonos lódenkabátban fog járni. Nem szabad a kereskedelmi, pénzügyi egyeztetéseket összekeverni a nemzet gyökereiből táplálkozó más-sággal, ami a sokszínű Európát fogja adni. A régióelmélet már most is érzé-
teti hatását, és ebben a kérdésben nem szabad hagyni magunkat.

most, hogy e száz évben rájött a folyamat tarthatatlanságára, majd annyit kell kölni a kár felszámolására, mint amennyi hasznát hozta az erdővel. Az ő gazdasági társadalom birkatermésze. No nem a túrelmő gondolk, sokkal inkább a gazdagság számára nyakán kongató kolomp utáni menetelésre.

– Mindenki jött a városokba, mert megélt a tőzsdén, André Kosztolány nagy bölcsességnek szánt – de belegondolva veszélyes és cinikus – mondását, hogy: „Ha pénzről van szó, csak egy jelszó létezik: Többet!”

Íme a monda mögött húzódó mentalitás, melyet ha megfogadunk, nemcsak a városokba, hanem a falvakba is elmozdítunk, ahol nem fog megélni oly életkor, mint a fent idézett tőzsdéi mozgásokra érzékeny, ám az emberiség jövőjére érzéketlen pénzeszsák.

A városokba tömörülő embertömeg egyre inkább elszakadt a természettől, az erdőtől. Csak közvetetten vesz tudomást a fából készült használati tárgyak és az élő erdő közötti összefüggésről. Mintha külön életet élne a fejlett a feldolgozott holt fa, és a kirándulásokkor látott élő eleven erdő. A kettőnek a derék városlakók többsége szerint nincs sok köze egymáshoz.

A mai erdészeknek egyik legfontosabb feladata a kétféle fa tudati összefüggésnek megismertetése. Az erdő kémleletes használatából adódó tartamosság lényegéről, az erdőmunka szakszerűségéről – mely a folyamatot biztosítja – való felvilágosítás.

hez. Az osztrák ásványipari cégek közreműködésével munkacsoport alakult, amelynek az lesz a feladata, hogy kidolgozza a biózemanyag felhasználásának és a biüzemi kényszerű megvalósításának feltételeit, és a cél, hogy jelentősen csökkentsék a káros anyagok kibocsátását, és nem mellesleg szempont, hogy a biotermékek ausztriai előállításával új munkahelyek keletkezzenek. Ausztriai erdőgazdálkodási miniszter, a biotermékek iránt az európai Unióban a biotermékek iránt az offenzívát az európai Unióban a biotermékek iránt az offenzívát. Általános vélemény szerint 1,2 millió hektár szántóföldet lehetne termelhető alapanyagok és energiatápanyagok előállítására felhatalmálni, Ausztriában rövid távon belül 40-60 ezer hektár földet állnának át a biotermékek előállítására.

(Magyar Nemzet)

– Alaposan meg kell vizsgálnunk azt a folyamatot, ami az erdészek megítélésében az elmúlt jó félszázad során a társadalomban végbement. Hová tűnt – s főleg miért – a misztikum, mely a századelőn az erdészeket övezte. Vajon mit jelentett nekik?

Minden bizonnyal az erdész megbecsülése és társadalmi presztízsége, amely az erdészeti állás emberek részéről volt nagyobb. Hiszen az erdész az erdővel a „félelmetes erdőnek”. Ő jött esténkint haza a rengetegől vállalán a „világló bottal”, s olykor az övszíjáról jelölő nyúlalt vagy fűcáccsal. S ami a legfontosabb, ő adott munkát. Fel kell tennünk a kérdést, hogy a mai erdész

– Ez igaz, de a fiatalság jobbjára a hamburgerkultúrát szívja magába, és az identitását lassan egy-egy jőnevű zenekar határozza meg.

– Kérem, nem kell ettől félni. Ezek mulandó dolgok, mert amikor ezek a fiatalok dolgozni kezdenek, családot alapítanak, már más lesz az értékítéletük. Természetesen ehhez a metamorfózishoz igen korrekt és a hazaszeretetre alapuló oktatás szükséges. A kamasz- és diákkor jelenségei pusztán múltó tényezők a fiatalság életében.

– Ön bejárta az egész világot, s nem mint turista, tapasztalhatta a politikusok és az üzletemberek hozzáállását az erdőségekhez.

– Igen. Ez valóban égető probléma. Elsősorban a harmadik világ országaiban veszélyes a helyzet. A kolonizáció védte ezeket az országokat az erdőségeit. Az igazi pusztítás a függetlenedés után indult meg. Ezzel a folyamattal kapcsolatban személyes tapasztalataim voltak Guinea erdőségeiben. Ez a folyamat Európában már évszázadokkal ezelőtt lejátszódott, s elmondhatjuk, hogy az európai erdőgazdálkodás mintaértékű lett a világon. Hasonló felfogást követnek Japánban is. Össze kell fogni velük.

– A magyar erdészeknek ezen a téren nincs szégyellnivalójuk, hiszen erdeink fajgazdagságát és a tartamos gazdálkodást is világszerte elismerik a szakemberek.

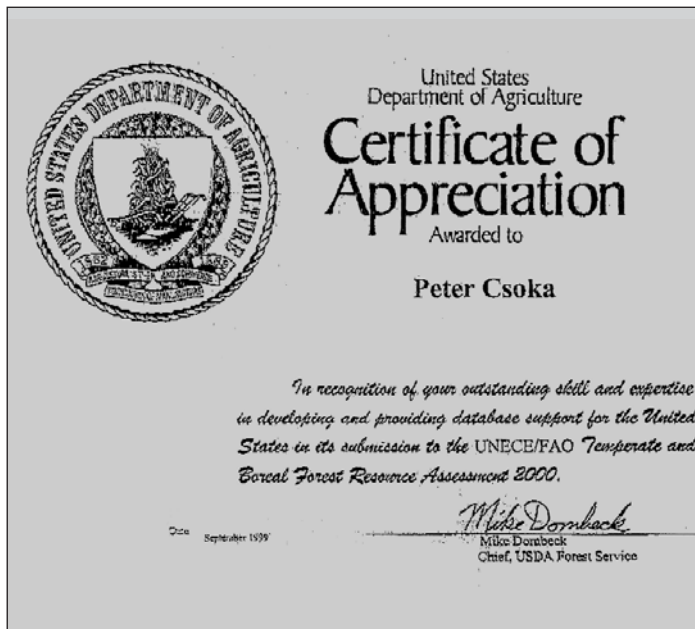
– Látja kérem szépen, akkor ezt a ragyogó eredményt Önöknek nem kell véka alá rejteni, hanem minden fórumot ki kell használni, hogy tudatosodjon a világ előtt. Ez azért is fontos, mert az erdősítés, az erdők védelme kulcskérdés a civilizáció jövőjét illetően. A XIX. század nagy bűne volt, hogy az erdőket monokulturálisan használták ki.

– Elnök Úr! Ön katolikus egyetemen szerzte diplomáját. Mit jelent Önmek a hit?

– Óriási szerepe van az emberiség történelmében. A hit a jövőbe vetett bizalom. Az elmúlt századok folyamán a költők voltak azok, akik előre tudtak nézni és a társadalom egészséges fejlődésének igényéről rímelnék. Úgy érzem, hogy rövidesen eldől, hogy a következő században a vallásosság lesz-e a meghatározó tényező. Ha megfigyeljük, már a tudomány mentalitása is ez irányba fordult. Minél öregebb leszek, annál nagyobb az optimizmusom, s kívánom, hogy a magyar erdészek se felejtsek érdemeiket, és használják mindezt önmaguk és a haza javára.

– Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget a beszélgetésre, és kívánok nagyon boldog születésnapot az Erdészeti Lapok olvasóinak nevében.

Gratuláció Csóka Péternek

Gratulálunk Csóka Péternek, az Állami Erdőrendezési Szolgálat főigazgatójának az elismerő oklevélhez, amelyet az USDA nevében Mike Dornbeck igazgató adott át a 2000. évi mérsekelt és boreális övi erdőleltár összeállításához nyújtott számítógépes támogatás kifejtéséért.

Fotó: Szakács László